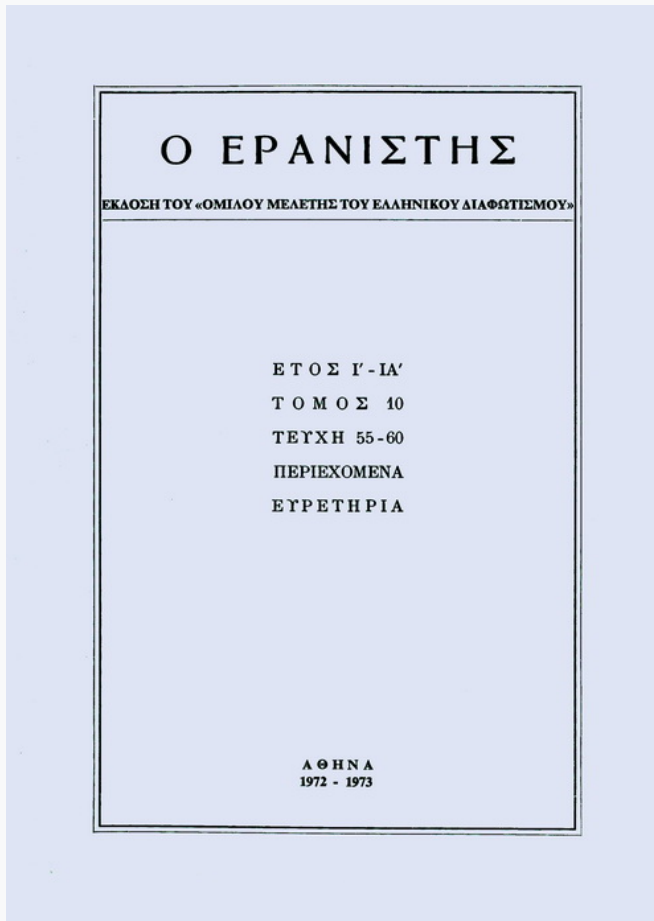

The Gleaner

Vol 10 (1973)

Βενετία, πόλη του βιβλίου (2 Σεπτεμβρίου - 7 Οκτωβρίου 1973)

Χρύσα Α. Μαλτέζου

doi: [10.12681/er.10455](https://doi.org/10.12681/er.10455)

Copyright © 2016, Χρύσα Α. Μαλτέζου

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Μαλτέζου Χ. Α. (2016). Βενετία, πόλη του βιβλίου (2 Σεπτεμβρίου - 7 Οκτωβρίου 1973). *The Gleaner*, 10, 280–282. <https://doi.org/10.12681/er.10455>

ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

BENETIA, ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ (2 Σεπτεμβρίου - 7 Ὀκτωβρίου 1973)

Στὰ πλαίσια τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Διεθνoῦς Ἔτους Βιβλίου τὰ μεγαλύτερα πνευματικὰ ἰδρύματα τῆς Βενετίας ὀργάνωσαν τὸ φθινόπωρο τοῦ 1973 ἔκθεση βιβλίου. Γενικὸς χαρακτηριστικὸς τίτλος τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἦταν «Βενετία, πόλη τοῦ βιβλίου». Ἐν ἰσχύει ὅτι ἀπὸ τὰ 1821 ἀρχεῦντα, ποὺ ἐκδόθησαν σ' ὅλο τὸν κόσμον στὴν διετία 1495 - 1497, τὰ 447, δηλ. τὸ ἕνα τέταρτο περίπου, τυπώθηκαν στὴ Βενετία κι' ὅτι στὸν 15ο αἰῶνα στὸ κέντρο μόνο τῆς Βενετίας, ἀπὸ τὸν Ἅγιο Μάρκο ὡς τὸ Ριάλτο, ὑπῆρχαν 150 τυπογραφεῖα καὶ βιβλιοπωλεῖα, ὁ τίτλος ποὺ δόθηκε μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία στὴν πόλιν τῶν δόγῶν εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένος.

Κάθε πνευματικὸ ἴδρυμα ἀφιέρωσε τὴν ἐκθέσιν του σ' ἕνα εἰδικὸ θέμα. Ἡ ἔκθεση τοῦ Ἰδρύματος *Giorgio Cini* ἔδωσε ἀνάγλυφον τὴν ἱστορίαν τοῦ βενετικοῦ ἐντύπου ἀπὸ τὴν πρώτη ἐμφάνισίν του ὡς τὴν ἡμέραν μας. Τὰ ἐκθέματα, πλούσια σὲ ποικιλίαν, σπανιότητα καὶ ὠραιότητα, κάλυψαν ἑπτὰ μεγάλες κατηγορίας: 1. Συλλογὴ βενετικῶν ἐκδόσεων ἀπὸ τὸν 15ο ὡς τὸν 19ο αἰῶνα. 2. Ἀντίτυπα βενετικῆς χαρτογραφίας ἀπὸ τὸν 16ο ὡς τὸν 19ο αἰῶνα. 3. Ἰταλικὲς μικρογραφίες ἀπὸ τὸν Μεσαίωνα ὡς τὴν Ἀναγέννησιν. 4. Αὐτόγραφα καὶ πρωτότυπες παρτιτούρες ἀπὸ μελοδράματα τοῦ Θεάτρου *La Fenice*. 5. Βενετικὲς ἐκδόσεις ἀπὸ τὴν Θεατρικὴν βιβλιοθήκην τοῦ *Burcardo* στὴν Ρώμην. 6. Ἐκδόσεις τῆς *Biennale* (1895 - 1973). 7. Σύγχρονες ἰταλικὲς ἐκδόσεις.

Ἔτσι τὸ βενετικὸ βιβλίον ἀντιπροσώπευε κάθε ἐκδήλωση τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Βενετίας. Ὁ ἐπισκέπτης θαύμασε σπάνιες ἐκδόσεις, ἀριστοτεχνικὰ μικρογραφία ἀπὸ τὴν πλούσιαν συλλογὴν τοῦ *Hoerli* (δωρεὰ ἀργότερον τοῦ *Vittorio Cini* στὸ ἴδρυμα) καὶ ἀντιπροσωπευτικὰ δείγματα χαρτογραφίας μὲ τὸ περίφημον *Isolario* τοῦ 1528 καὶ τοὺς Ἄτλαντες τοῦ *Coronelli*. Οἱ ἐκδόσεις πάλιν καὶ οἱ διάφορες συλλογὲς ἀπὸ τὴν θεατρικὴν ζωὴν (προγράμματα, φωτογραφικὸ ἀρχεῖον, παρτιτούρες κλπ.) ἔδειξαν τὴν σημασίαν τῆς βενετικῆς ἐκδοτικῆς δραστη-

ριότητας σὲ σχέση με τὸ θέατρο, πνευματικὴ ἐκδήλωση πὸ τόσο πολὺ ἄνθισε στὴ Βενετία.

Ἀνάλογη σὲ ποικιλία καὶ σπανιότητα ἐκδόσεων ἦταν ἡ ἐκθεση τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης πὸν περιέλαβε κί' αὐτὴ ἑπτὰ μεγάλα τμήματα. Ξεχωρίζουμε τὶς συλλογὲς τῶν μαρκιανῶν εἰκονογραφημένων κωδίκων, τῶν ἀρχετύπων, τῶν κωδίκων τοῦ Βησσαρίωνα καὶ τῶν ἐκδόσεων τοῦ Ἄλδου Μανούτιου. Πολύτιμα ἐκθέματα, ὅπως τὸ Ψαλτήριον 17 τοῦ Βασιλείου τοῦ Β', οἱ Ἐπιστολὲς τοῦ Κικέρωνα (ἐκδοσὴ τοῦ Γιουαννι da Spira τοῦ 1469), οἱ ἐκδόσεις Ἑλλήνων κλασσικῶν συγγραφέων τοῦ Μανούτιου, οἱ ἱστορημένοι ἑλληνικοὶ καὶ λατινικοὶ κώδικες, χάρισαν στὸν ἐπισκέπτη στιγμὲς αἰσθητικῆς ἀπολαύσεως. Σὲ ἰδιαίτερο τμήμα συγκεντρώθηκαν οἱ χειρόγραφοι κατάλογοι τῆς Μαρκιανῆς, πὸν ἀποτελοῦν τὴν πρώτην προσπάθεια καταλογογραφίσεως τῶν μαρκιανῶν κωδίκων.

Οἱ ὁδηγοὶ καὶ οἱ περιγραφὲς τῆς Βενετίας ἀπὸ τὸν 16ο ὡς τὸν 19ο αἰῶνα ἦταν τὸ θέμα πὸν διάλεξε γιὰ τὴν ἐκθεσὴν τοῦ Μουσείου Correr. Ὁ πρῶτος ὁδηγός, «*Venetia città Nobilissima et Singolare*» τοῦ Francesco Sansonino, τυπώθηκε τὸ 1581 κί' ἐξαντλήθηκε σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα, γεγονός πὸν δείχνει πόση ἐπιτυχία εἶχε ἡ ἐκδοσὴ. Ἀπὸ τὴν πλούσια σχετικὴ μετὸ θέμα βιβλιογραφία ἀξίζει ν' ἀναφερθοῦν ἡ «*Guida de' Forestieri*», τοῦ Coronelli (ἀ' ἐκδ. 1667), πὸν συνοδεύεται ἀπὸ χάρτη τῆς Βενετίας γιὰ ὅσους θέλουν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πόλιν μετὰ «*gondola e per terra*», τὸ «*Ritratto di Venezia*» τοῦ D. Martinelli (ἀ' ἐκδ. 1684) μετὰ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τέλος τὸ ἔργο τοῦ A. Quadri, «*Otto giorni a Venezia*», (ἀ' ἐκδ. 1821 - 1823) πὸν θυμίζει σύγχρονους τουριστικοὺς ὁδηγούς, καθὼς ἀπευθύνεται στὸ βιαστικὸ ἐπισκέπτη τῆς Βενετίας.

Παρόλο πὸν ἓνα ἀρχεῖο ἀπὸ τὴ φύση τοῦ δὲν ἔχει ἄμεση σχέση μετὰ τὸ ἔντυπο, τὰ Κρατικὰ Ἀρχεῖα τῆς Βενετίας δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ μὴ λάβουν μέρος στὸν παγκόσμιον ἐορτασμὸν τοῦ βιβλίου. Παρουσίασαν μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἐκθεση ἀρχεῖακοῦ ὕλικου, σχετικοῦ μετὰ τὴν πολιτικὴν πὸν ἄσκησε ἡ Βενετία ἀπέναντι στὸ βιβλίον. Οἱ ὄργανωτὲς συγκέντρωσαν στὴν αἴθουσα Regina Margherita ἔγγραφα, πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ἀνέκδοτα, πὸν ἀφοροῦσαν σὲ θέματα ἄμεσα συνδεδεμένα μετὰ τὴν παραγωγὴν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ βιβλίου, λ. χ. στὰ προνόμια τῆς τυπογραφίας, στὰ προβλήματα τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας, στὴ λογοκρισίαν, στὶς διορθώσεις τυπογραφικῶν κειμένων, στὴν κίνησιν τῶν βιβλιοπωλείων. Χαρακτηριστικὰ εἶναι τὰ ἔγγραφα πὸν διασώζον τὰ ὀνόματα τῶν τυ-

πογραφείων τῆς Βενετίας (ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα καὶ τῶν ἐλληνικῶν) καὶ τὶς πρῶτες στατιστικὲς προσπάθειες τῆς ἐκδοτικῆς βενετικῆς δραστηριότητας.

Πρωτότυπη ἦταν ἡ ἐκθεση ποὺ ὀργάνωσε τὸ ἴδρυμα *Querini - Stampalia*, στὸ ὄμορφο παλάτι τῆς *Santa Maria Formosa*, μὲ θέμα τὰ βενετικὰ ἀλμανὰκ καὶ τὴ συλλογὴ βιβλίων τοῦ 18ου αἰῶνα ἀπὸ τὴν ἀξιόλογη βιβλιοθήκη τῆς οἰκογενείας *Querini*. Κριτήριο γιὰ τὴ διαλογὴ τῶν βιβλίων ἦταν ἡ ἀναγραφή τοῦ ὀνόματος τῶν *Querini* στὴν ἐπιγραφή ἢ στὴν ἀφιέρωση.

Τὸ Ἑλληνικὸ Ἰνστιτοῦτο Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν, μιὰ ἐλληνικὴ παρουσία στὴν καρδιὰ τῆς Βενετίας, προσπάθησε, ὅπως ἦταν φυσικό, νὰ τονίσῃ μὲ τὴν ἐκθέσιν του τὴ διάδοση τοῦ ἐλληνικοῦ βιβλίου στὴν πόλιν τῶν Δόγηδων. Τὰ ἐκθέματα διαιρέθηκαν σὲ τρεῖς κατηγορίες: 1. Ἑλληνικὰ βιβλία ποὺ τυπώθηκαν στὴ Βενετία (ἔργα τοῦ Γ. Βλάχου, τοῦ Ἡ. Μηνιάτη, τοῦ Θ. Κορδαλλέως, οἱ γνωστοὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀδελφότητος βοῦλλες τοῦ πάπα Κλήμεντος Ζ', Λέοντος Γ' καὶ Παύλου Γ', Ἀκολουθίες, Μηναια κλπ.). 2. Εἰκονογραφημένοι ἐλληνικοὶ κώδικες. 3. Νεώτερη βιβλιογραφία γιὰ τὰ ἐλληνικὰ βιβλία ποὺ τυπώθηκαν στὴ Βενετία.

Ἐνδιαφέρουσες, τέλος, ἦταν οἱ ἐκθέσεις ἐβραϊκῶν (στὸ Ἑβραϊκὸ Μουσεῖο) καὶ ἀρμενικῶν βιβλίων (στὸ *S. Lazzaro*) ποὺ τυπώθηκαν στὴ Βενετία.

Ἰδιαίτερη αἴγλη στὴν ἐκθεση βιβλίου τῆς Βενετίας ἔδωσε τὸ γεγονός ὅτι χρησιμοποιήθηκαν οἱ ὡραῖες αἰθουσες ἱστορικῶν ἀρχιτεκτονικῶν μνημείων, ὅπως τῶν βιβλιοθηκῶν *Μαρκιανῆς* καὶ *Querini - Stampalia*, τοῦ ἰδρύματος *Cini* καὶ τῶν Ἀρχείων, ἔργων τοῦ *Sansovino*, τοῦ *Longhena* καὶ τοῦ *Buora*.

Χρύσα Α. Μαλτέζου